

Viro Iuveni Clarissimo Doctissimoque Domino Christoph. Laur.

Matthesio, Eichenberga Thuringo Sacrarum Litterarum Cultori, Supremos
In Philosophia Honores Quos Voce Magistri Exprimunt : [Dabam Jenæ e
museo d. 27. Sept. A. R. S. MDCCXXIII.]

Jenæ

4028557-1

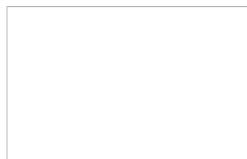
Koecher, Johann Christoph

4 Op.theol.VI,46(2)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00035416

urn:nbn:de:urmel-77aed2c9-9686-452b-85a9-a616da4dc9ca-00020821-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

2

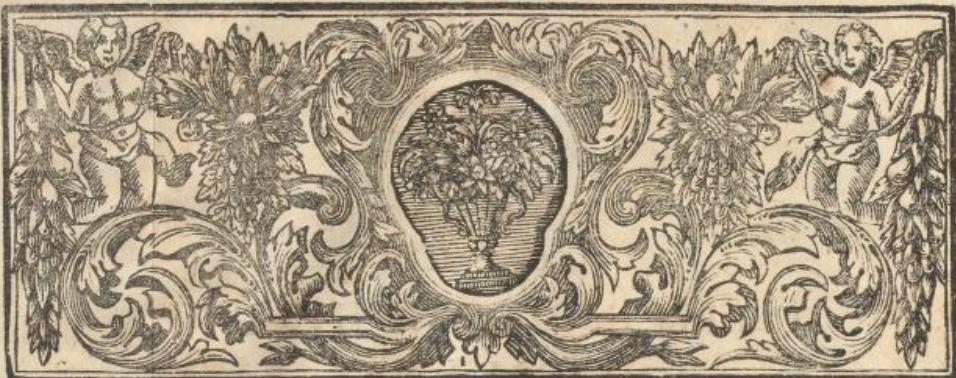

VIRO JUVENI
CLARISSIMO DOCTISSIMOQUE
DOMINO
**CHRISTOPH. LAUR.
MATTHESIO,**
EICHENBERGA THURINGO
SACRARUM LITTERARUM CULTORI,
SUPREMOS IN PHILOSOPHIA HONORES
QUOS VOCE MAGISTRI EXPRIMUNT,
FAUSTOS FELICES QUE PRECATOR
M. JO. CHRISTOPH. KOECHERUS,
LOBENSTEINIO-VOITLANDUS.

J E N Æ,
LITTERIS MARGGRAFIANIS.

(1724)

urn:nbn:de:urmel-77aed2c9-9686-45
2b-85a9-a616da4dc9ca-00020821-16

VIR IUVENIS CLARISSIME,
COGNATE DESIDERATISSIME,

Bscura nobis, & nescio, quæ paradoxa loqui PLATO videtur, ubi in Dialogo, qui *Gorgias** inscribitur, ex persona Calliclis ad Socratem ita verba facit : φιλοσοφία γέγοντος εἰνι, ὡς Σώκρατες λέγειεν. οὐτὶς αὐτῷ μετέχως ἀψηταὶ ἐν τῇ ήλικίᾳ : Εάν δὲ περιπτέως δέοντος εὐδιατέρφη, διαφθορὰ τῶν αἰθεωπῶν. Εάν γδε καὶ πάντας εὐφυῆς ή, καὶ πόρρω τῆς ήλικίας Φιλοσοφῆς, αὐθεκτην πάντων ἀπειρον γεγονέναι εἴτιν, ἀντὶ χρεὶς ἔμπειζον εἴνευτὸν μέλλοντα, καλὸν καὶ γὰρ θὸν εὐδίκιμον εἶσεῖται ἀνδεῖα : *Philosophia sane, o Socrates, res est elegans, si modice quispiam per etatem illam attigerit : at si supra modum tempus in ea contriverit, hominum est corruptela.* Nam si quis vel amano sit acrique ingenio, ultraque etatem philosophetur, necessum est, cum rerum omnium esse imperitum, quarum usum calleat oportet, quisquis honestus probusque est futurus. Quid, divine Plato, num temperamentum sapientiae studiis adhibendum suades ? cum sacri scriptores, & quotquot ex profanis sapiunt, id mortalibus injungant serio, ut cogitationes suas ad prudentiae opiniones imbibendas nunquam non dirigant curate, viresque omnes

* Tom.I. Opp. fol. 484. ex officina Henr. Stephani de A. 1578.

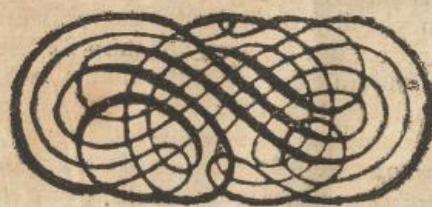
omnes ac nervos indefesse hic intendant. Quam hominum corruptelam dicis, si quis omne tempus sapientiae addiscenda impendat? Annon artem longam, vitam brevem esse, ad unum omnes confitentur? Annon stultitia rerumque omnium ignorantia tam altas in hominum mentibus radices egit, ut sapientiae veritatisque studiosus semper inveniat, quod exstirpet, corrigat, emendet. Tunc putas, Plato, supra etatem quenquam philosophari posse? Quamnam ergo etatis partem definis, qua confecta, homo remissior esse in sapientiae litteris, suumque nomen inter vere sapientes profiteri gloriose queat? Nonne inter mortalium felicites adeo sublimem locum sapientia occupavit, ut, si quis vel per omnem totamque etatem labore, nequaquam tamen, id se fastigium conscendisse, gloriari, nisi mentiendo, possit? Nonne docti & sani quique, ante vitae finem neminem sapientis viri laudes jure usurpare posse, dudum prudentissime pronunciarunt? Quodnam ergo sapiendi compendium facis, o Plato, quos limites amplissimo huic gravissimoque studio constituis? Verum enim vero rectius saniusque Plato haud dubie sentit, neque ad vilipendendas aut culpandas inconsiderate sapientiae litteras comparata est ipsius oratio. **AULUS GELLIUS**, qui ista Platonis verba affert & expendit, ** in ea versatur opinione, Platonem istis ipsis desideris ignoravosque notare, qui obtuso Philosophiae nomine inutile otium & lingua vitaeque tenbras sequuntur; aut eum commentari: de ista futili atque puerili meditatione argutiarum, nihil ad vitam neque tuendam neque ordinandam promovente: in qua id genus homines consenserant male scripsi; quos Philosophus esse & vulgus putat, & is putabat, ex cuius persona hec dicta sunt. Sed quid si Platonis nostri mentem de hoc interpretarer: Quod si quis indefessam philosophandi studio operam per aliquod tempus navaverit, tum gloriosos MAGISTRI honores ipsi petendos esse. Etenim cuncta, quae dicto loco disputat Plato, id innunt: non versandum semper in doctorum scholis, non omne etatis tempus audiendo meditandoque consumendum, sed quas collegeris prudentiae & eruditio- nis opes, in aliorum commoda olim esse exponendas. Sectari semper preceptores, in museo diec no&esque hanc, id vita genus vehementer amare, ubi cogitatio cogitationem premit, subtileisque & inanes haud raro questiones demorsis unguibus excutiuntur, id vanum atque homine sapientiori indignum prorsus haberi; prodeundum esse aliquando in publicum, omniumque inserviendum saluti. Hoc velle sibi Plato videtur, quando minimum sapientiae studium hominum corruptelam censet, atque disciplinæ sua alumnum, ne supra modum tempus in Philosophia conterat, aut ultra etatem philosophetur, cavere jubet. Nonne vero sapienter a Platone dictis praetaliis obtemperat, qui honoratos doctoris in Philosophia, quem vulgus MAGISTRUM vocavit, titulos poscit efflagitatque? Is sane est, qui aliquem discendi finem facit, otiosisque meditationibus nuncium mittit. Is est, qui usui rerum se addicit, & quæ sana ac proficia conquisivit observavitque, in multorum utilitates transfert. Recte itaque facis, Vir Juvenis & sanguine & amore mihi conjunctissime, atque ex sapientissimi Platonis consilio,

** No&T, Attic. Lib. X. Cap. XXII,

urn:nbn:de:urmel-77aed2c9-9686-45
2b-85a9-a616da4dc9ca-00020821-30

lio, quod ad doctoris Philosophiae dignitatem in præsentiarum adspiras. Diu præstantia Philosophiae ac usus, quem universo eruditio[n]is corpori confert, adeo animum tuum cepit, ut singulari industria ac studio eandem coleres. Recitationibus celeberrimorum præstantissimorumque sapiendi magistrorum sedulus attentusque per aliquot annos interfueristi, neque domi philosophiae musas aversatus es. Subjecisti menti tuæ illustriora gravioraque doctrinæ momenta, & plerosque, qui vel hac nostra, aut superiorè atate cultius quoddam politiusque philosophandi genus secuti sunt, diligentि tractasti manu. Ita non modice aut mediocriter, quod Plato volebat, sapientiae sacrissimis operabar, sed totum de illis dabas. Videbaris ultra atatem philosophari, atque, quod modus ubique sit servandus, minus prudenter perpendere. Jam vero verissimo Platonis monito obsequium præbes, tuumque in philosophiam studium temperas, dum suprema MAGISTRI jura ac titulos honeste ambis. Probat propositum Tuum inclytus Philosophorum nostrorum ordo, amplisque honorum auctoramentis Te ornat. Gratulor hinc Tibi de emensis studiorum Philosophicorum spatiis, gratulor de laborum præmiis fructibusque; idque sincero pectori Tibi precor, ut, quos cura, vigilantia & celeritate ingenii Tibi parasti sapientiae elegantiorisque litteraturæ thesauros, in uberrimos plurimorum fructus quam proxime ac felicissime expromas. Vale, Vir Juvenis Clarissime, atque, quia græca amas, patere benigne, ut Epictetus meus scriptio[n]i huic finem imponeat. Ita vero ille: *** Αρχὴ δὲ ἐι ταῦτα, τὰ εἶναι Φιλόσοφος. Εἰδέη
δοκεῖ βέλτιον, τὸ εἶναι σαντὸ Φίλον, καὶ πάντας ἔστι. Dabam Jenae e
museo d. 27. Sept. A. R. S. MDCC XXIII.

*** Enchiridio Cap. XXX,

urn:nbn:de:urmel-77aed2c9-9686-45
2b-85a9-a616da4dc9ca-00020821-40